

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 15 oktober 1992 door de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten", heeft op 20 oktober 1992 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering aldus :

"(De hoogdringendheid wordt) gemotiveerd door het feit dat dit voorontwerp van decreet in werking moet treden op 1 januari 1993 en dat de gemeente- en provinciebesturen vóór die datum nog moeten geïnformeerd kunnen worden over de inhoud en de toepassing ervan".

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp beoogt de invoering van een nieuwe regeling inzake het administratief toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest, met uitzondering van de gemeenten opgesomd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en de gemeente Voeren.

De ontworpen regeling zou in de plaats komen van die van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

.../...

2. Het Vlaamse Gewest put de bevoegdheid om de ontworpen regeling uit te vaardigen uit artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, welke bepaling als volgt luidt :

"Tot de bevoegdheid van de Gewesten behoren de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de provincies, de gemeenten en de agglomeraties en federaties van gemeenten :

- a) Wat betreft het gewoon administratief toezicht, dat elke vorm van toezicht omvat ingesteld door de gemeentewet, de provinciewet of de wet van 26 juli 1971; wat betreft inzonderheid de begrotingen, de jaarrekeningen, de personeelsformaties;
- b) Voor de andere handelingen, met uitzondering van die welke betrekking hebben op de aangelegenheden waarvoor de nationale overheid of de Gemeenschaps-overheid bevoegd is en waarvoor bij de wet of het decreet een specifiek toezicht is georganiseerd.

De nationale overheid blijft echter bevoegd voor :

- 1) de organisatie en de uitoefening van het gewoon administratief toezicht op de provincie Brabant en de gemeenten van het Duits taalgebied;
- 2) de organisatie van het gewoon administratief toezicht op de gemeenten genoemd in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurs-zaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en op de gemeenten Komen-Waasten en Voeren".

De reikwijdte van de door dat artikel 7 aan de Gewesten overgedragen bevoegdheid moet worden beoordeeld in het licht van artikel 108 en het daarmee samenhangend artikel 31 van de Grondwet.

.../...

Die bepalingen luiden als volgt :

"Artikel 31. De uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen worden door de gemeenteraden of de provincieraden geregeld, volgens de beginselen bij de Grondwet vastgesteld".

"Artikel 108. De provinciale en gemeentelijke instellingen worden bij de wet geregeld.

De wet verzekert de toepassing van de volgende beginselen :

...;

2° de bevoegdheid van de provincieraden en van de gemeenteraden voor alles wat van provinciaal en van gemeentelijk belang is, behoudens goedkeuring van hun handelingen in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald;

...;

6° het optreden van de toezichthoudende overheid of van de wetgevende macht om te beletten dat de wet wordt geschonden of het algemeen belang geschaad.

In uitvoering van een wet, aangenomen met de in artikel 1, laatste lid, bepaalde meerderheid, kan de organisatie en de uitoefening van het administratief toezicht geregeld worden door de Raden van de gemeenschap of het gewest.

...".

Uit die grondwetsbepalingen moeten, wat het administratief toezicht op de gemeenten betreft, de volgende gevolgtrekkingen worden gemaakt :

.../...

- de autonomie van de gemeenten is de regel, de beperkingen van die autonomie door het optreden van de toezicht-houdende overheid zijn de uitzondering;
- het toezicht mag enkel tot doel hebben te beletten dat de wet wordt geschonden of het algemeen belang wordt geschaad.

Zoals bij de bespreking van de artikelen zal blijken, kunnen een aantal bepalingen van het ontwerp niet als een maatregel van toezicht in de hiervoren aangegeven zin worden beschouwd en dienen derhalve wegens onbevoegdheid van het Gewest uit het ontwerp te worden weggelaten.

3. De bepalingen van het ontwerp met betrekking tot de berekening van de termijn waarbinnen de Executieve moet optreden (hetzij om rechtstreeks ten aanzien van een beslissing van een gemeenteoverheid toezicht uit te oefenen, hetzij om zich uit te spreken over een beroep dat tegen een toezichtsbeslissing van de bestendige deputatie of de gouverneur wordt ingesteld), vergen verduidelijking. Volgens die bepalingen gaat de bedoelde termijn in "de dag na het inkomen" van de bestreden beslissing of van het beroep.

Men kan zich meer bepaald afvragen of het betrokken stuk moet inkomen bij de Voorzitter van de Executieve (1) en

(1) Vergelijk met artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

of het niet volstaat het stuk aan de bevoegde Gemeenschapsminister toe te sturen. In het laatste geval rijst echter de bijkomende vraag wat onder de bevoegde Gemeenschapsminister moet worden verstaan. Nog een andere vraag kan zijn of het stuk niet aan een bepaald bestuur mag worden toegezonden.

Tevens zou moeten worden bepaald hoe de datum van "het inkomen" bij het provinciebestuur of bij de Executieve wordt vastgesteld en hoe de betrokken gemeenteoverheid van die datum kennis kan krijgen.

Daar het de decreetgever evenwel niet toekomt zich in te laten met de bevoegdheidsverdeling of de delegaties in de schoot van de Executieve, noch met de organisatie van de diensten van de Executieve, verdient het aanbeveling in het ontwerp een bepaling op te nemen waarbij aan de Executieve de opdracht wordt gegeven de hiervoren bedoelde aangelegenheden bij uitvoeringsbesluit te regelen.

4. Volgens een aantal bepalingen van het ontwerp heeft het niet-optreden van de toezichthoudende overheid binnen de haar toegemeten termijn tot gevolg, hetzij dat het haar ter goedkeuring voorgelegde besluit moet worden geacht stilzwijgend te zijn goedgekeurd, hetzij dat het door de gemeenteoverheid ingestelde beroep tegen de beslissing van de lagere toezichthoudende overheid stilzwijgend wordt ingewilligd, hetzij dat een dergelijk beroep stilzwijgend wordt afgewezen.

.../...

Wanneer de stilzwijgende beslissing erop neerkomt dat het besluit van de gemeenteoverheid haar volle uitwerking krijgt, kan tegen het procédé vanuit de beginselen inzake de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten geen bezwaar worden ingebracht. Dit is inzonderheid het geval wanneer het besluit van de gemeenteoverheid moet worden geacht stilzwijgend te zijn goedgekeurd of ook wanneer het beroep van de gemeenteoverheid stilzwijgend moet worden geacht te zijn ingewilligd.

Anders moet het oordeel luiden in de gevallen waarin, bij ontstentenis van een uitspraak van de hogere toezichthoudende overheid, de beslissing van de lagere toezichthoudende overheid waartegen de gemeenteoverheid een beroep heeft ingesteld stilzwijgend uitvoerbaar wordt (zie : artikelen 15, vierde lid, 16, derde lid, en 24, vierde lid).

Het staat de decreetgever uiteraard vrij tegen een voor de gemeenteoverheid ongunstige beslissing van een lagere toezichthoudende overheid een beroep open te stellen bij een hogere overheid. Het is evenwel met het beginsel van de gemeentelijke autonomie onverenigbaar dat het uitblijven van een uitspraak over het beroep de onuitvoerbaarheid van het besluit van de gemeenteoverheid tot gevolg zou hebben. Indien een beroep wordt opengesteld, moet ofwel worden aanvaard dat bij stilzitten van de hogere overheid het beroep van de gemeenteoverheid moet worden geacht te zijn ingewilligd, ofwel - indien men in bepaalde gevallen die oplossing te verregaand zou achten - de hogere overheid verplicht worden formeel uitspraak te doen, ongeacht de tijd welke zij daarvoor nodig heeft. Het enig alternatief is dat

.../...

helemaal niet in een mogelijkheid van beroep zou worden voorzien.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Artikel 1.

Men schrijve : "... aangelegenheid bedoeld in ...".

Artikel 3.

1. Daar het ontwerp een gewestelijke aangelegenheid betreft, ware het correcter - naar het voorbeeld trouwens van artikel 2 van het reeds eerdergenoemde decreet van 7 juni 1989 - zowel in paragraaf 1 als in paragraaf 2 "het Vlaamse Gewest" te schrijven in plaats van "het Nederlandse taalgebied".

2. De bevoegdheden die door het ontwerp aan de bestendige deputatie worden opgedragen, zouden luidens paragraaf 2 van artikel 3, ten aanzien van de in het Vlaamse Gewest gelegen gemeenten van de provincie Brabant, worden uitgeoefend door de leden van de bestendige deputatie van die provincie die hun woonplaats hebben in een gemeente van het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde of in een gemeente van het administratief arrondissement Leuven.

.../...

Artikel 46 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen machtigt de Gemeenschappen en de Gewesten weliswaar om de provinciale en gemeentelijke overheden met opdrachten te belasten (1), maar de nationale wetgever is bevoegd gebleven om de organieke wetgeving inzake provincies en gemeenten vast te stellen (artikel 108 van de Grondwet).

De decretale wetgever kan bijgevolg wel aan de bestendige deputatie een opdracht geven, doch het komt hem niet toe daarbij af te wijken van de samenstelling van dat orgaan zoals die, in artikel 96 en volgende van de provinciewet, door de nationale overheid is geregeld.

Paragraaf 2 van artikel 3 moet derhalve worden geschrapt.

3. Het ontwerp voorziet, benevens de directe bevoegdheidstoewijzingen aan de provinciegouverneurs, nergens in een mogelijkheid van delegatie van bevoegdheden aan de provinciegouverneurs. Het volstaat derhalve in paragraaf 1 te schrijven : "De bevoegdheden die door dit decreet aan de provinciegouverneur zijn toegewezen ...".

(1) Zie ook Arbitragehof, arrest nr. 45 van 20 januari 1988, overweging 3.B.5.

Artikel 4.

Aangezien het volgens de memorie van toelichting de bedoeling is dat ook "mondeling" gegevens zouden kunnen worden opgevraagd en het volgens de gemachtigde tevens mogelijk moet zijn moderne communicatiemiddelen zoals fax-apparaten in te schakelen, is de precisering "zowel ter plaatse als per brief" te restrictief.

Voorgesteld wordt het artikel als volgt te redigeren : "De toezichthoudende overheid kan, ook ter plaatse, alle nodige inlichtingen en gegevens inwinnen" en dan in de memorie van toelichting omtrent de draagwijdte van die bepaling nadere uitleg te verstrekken.

Artikel 5.

In het tweede lid schrijve men "... het aantal vol- en deeltijdse betrekkingen (niet : functies) per graad." en schrapse men als overbodig de woorden "van het gemeentepersoneel".

Artikel 6.

De zinswending "De goedkeuring wordt door de Executieve verleend" wekt de indruk dat het om een verplichting zou gaan, terwijl het de Executieve uiteraard zal toekomen, naargelang van het geval, de goedkeuring te verlenen of deze te weigeren.

.../...

Men stelde daarom de bepaling beter als volgt : "De Executieve spreekt zich over de goedkeuring uit binnen een termijn van Deze beslissing wordt uiterlijk ...".

In het tweede lid schrijve men : "... is (niet : wordt) verstuurd, ...".

Men brenge die wijzigingen aan in al de bepalingen van het ontwerp welke in dezelfde zin zijn geredigeerd.

Artikel 7.

Deze bepaling zou aan duidelijkheid winnen, indien zij tussen het eerste en het tweede lid van artikel 35 als een nieuw lid zou worden opgenomen.

Artikel 8.

1. Luidens de tweede volzin van het eerste lid van dit artikel moet het college van burgemeester en schepenen, bij het voorleggen aan de Executieve en aan de bestendige deputatie van beslissingen van de gemeenteraad betreffende de begroting of de daarin aangebrachte wijzigingen, bevestigen dat de bepalingen van de nieuwe gemeentewet inzake de openbaarheid werden nageleefd.

Die bepaling is moeilijk verzoenbaar met artikel 242 van de nieuwe gemeentewet.

.../...

Het laatstgenoemde artikel schrijft immers voor dat de begrotingen en de rekeningen op het gemeentehuis ter inzage worden neergelegd en dat op die mogelijkheid wordt gewezen door aanplakbiljetten die moeten worden aangebracht binnen de maand nadat de begrotingen of de rekeningen door de gemeenteraad zijn aangenomen en die ten minste tien dagen moeten aangeplakt blijven. Artikel 8 van het ontwerp bepaalt, zijnerzijds, echter dat de besluiten van de gemeenteraad betreffende de begrotingen en de erin aangebrachte wijzigingen binnen een termijn van tien dagen ingaande de dag volgend op het treffen (lees : vaststellen) ervan naar de Executieve en naar de bestendige deputatie moeten worden verstuurd.

Deze opmerking geldt ook voor artikel 19.

2. Het opleggen aan de gemeenten van de verplichting om een meerjarig financieel beleidsplan op te maken, is een organieke aangelegenheid en kan derhalve niet worden ingepast in de bevoegdheid van het Gewest om het toezicht op de gemeenten te organiseren.

Het tweede lid van artikel 8 dient derhalve te worden geschrapt.

.../...

Artikel 9.

In dit artikel wordt bepaald : "De bestendige deputatie stelt de kredieten vast en keurt de begroting goed".

Volgens de gemachtigde voegen de woorden "stelt de kredieten vast" niets toe aan de gangbare praktijk, maar in de memorie van toelichting wordt gesteld dat het opnemen van deze bepaling "noodzakelijk is teneinde het provinciaal college toe te laten wijzigingen aan de kredieten aan te brengen zonder daarom de begroting in haar geheel te moeten verwerpen".

Welke ook de bedoeling van de stellers van het ontwerp moge zijn, het komt de toezichthoudende overheid niet toe de kredieten van een gemeentebegroting vast te stellen. Afwijking van die regel is wel mogelijk wanneer het gaat om verplichte uitgaven of om maatregelen die het bij artikel 252 en volgende van de nieuwe gemeentewet opgelegd begrotingsevenwicht moeten verzekeren, doch deze uitzonderlijke gevallen worden uitdrukkelijk geregeld in de artikelen 14 en 15 van het ontwerp. Voor het overige blijft voor de toezichthoudende overheid enkel de mogelijkheid over om de goedkeuring te weigeren.

Een regeling die meer rekening zou houden met de gemeentelijke autonomie en tevens overzichtelijker zou zijn, zou erin bestaan, eensdeels, de woorden "stelt de kredieten vast" te schrappen en, anderdeels, de bepalingen van artikel 14 en die van artikel 15 voor zover het gaat om

.../...

verplichte uitgaven die reeds bij het opmaken van de begroting vaststaan, in artikel 9 op te nemen. Meteen zou duidelijk worden dat waar in artikel 14 sprake is van beroep, niets anders kan zijn bedoeld dan de beroepen die met toepassing van de artikelen 10 en 11 kunnen worden ingesteld.

Men passe artikel 17 aan in dezelfde zin en schrappe ook in de artikelen 10 en 11 de woorden "en vaststelling van de kredieten ervan".

Artikel 11.

1. Rekening houdend met wat hiervoren met betrekking tot artikel 9 werd opgemerkt, moet in de hier aan de orde zijnde bepaling ook in de mogelijkheid worden voorzien om beroep in te stellen tegen een besluit van de bestendige deputatie houdende niet-goedkeuring van de begroting.

2. Het verdient aanbeveling de bepaling van artikel 11 op te nemen in artikel 10.

Artikel 12.

1. Indien wordt ingegaan op de hiervoren geformuleerde suggestie om de bepalingen van de artikelen 14 en 15 op te nemen in artikel 9, dient men er oog voor te hebben dat tegen de beslissing van de bestendige deputatie bedoeld in

.../...

artikel 9 niet één, maar twee beroepen kunnen worden ingesteld en dat, wanneer dit gebeurt, deze beroepen niet noodzakelijk op dezelfde dag bij de Executieve zullen inkomen, met het gevolg dat de termijn waarover de Executieve beschikt om uitspraak te doen en de gevolgen welke het ontwerp aan het uitblijven van een beslissing verbindt niet noodzakelijk in de tijd zullen samenvallen en zelfs tot tegenstrijdigheden zullen kunnen leiden (bijvoorbeeld, wanneer de termijn om uitspraak te doen over het beroep van de provinciegouverneur verstreken is, terwijl de termijn om uitspraak te doen over het beroep van de gemeenteraad nog loopt : de schorsing is opgeheven en de bezwaren van de gouverneur kunnen niet meer worden onderzocht, maar die van de gemeente nog wel).

Het verdient aanbeveling te schrijven "De Executieve spreekt zich over de beroepen ingesteld met toepassing van de artikelen 10 en 11 (of : van artikel 11, indien wordt ingegaan op de suggestie om de artikelen 10 en 11 samen te voegen) uit binnen ..." en de termijn waarover de Executieve beschikt om zich uit te spreken te uniformiseren. Wat dit laatste punt betreft, kan worden overwogen om in de gevallen waarin de gemeenteraad of de gemeenteraad en de provinciegouverneur beroep hebben ingesteld, het inkomen van het beroep van de gemeenteraad als uitgangspunt van de termijn te nemen.

Artikel 22 van het ontwerp dient mutatis mutandis in dezelfde zin te worden verbeterd.

.../...

2. In tegenstelling met wat wordt bepaald in de artikelen 22, tweede lid, en 32, § 2, tweede lid, wordt in dit artikel niet verduidelijkt wat het concrete gevolg is van de stilzwijgende inwilliging van het beroep van de gemeenteraad.

Artikel 13.

1. Luidens deze bepaling zijn de artikelen 9 tot 12 eveneens van toepassing, enerzijds, op de door de gemeenteraad in de begroting aangebrachte wijzigingen en, anderzijds, op de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreffende de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden worden vereist.

Wat de eerste categorie van besluiten betreft, legt artikel 8 van het ontwerp de toezending aan de Executieve en de bestendige deputatie op en bepaalt de termijn waarbinnen de toezending dient te gebeuren. Wat de tweede categorie van besluiten betreft, ontbreekt een dergelijke regeling. Die lacune dient te worden opgevuld.

2. In het tweede lid schrijve men "termijn" in plaats van "beschikkingstermijn".

.../...

Artikel 14.

Zie de opmerkingen bij artikel 9.

Artikel 16.

Wanneer de bestendige deputatie, met toepassing van artikel 256 van de nieuwe gemeentewet, beslist over de verdeling van verplichte uitgaven over verscheidene gemeenten, treedt zij niet op als toezichhoudende overheid maar doet zij uitspraak over een geschil.

Het openstellen van een beroep tegen dergelijke beslissing is derhalve een aangelegenheid die, overeenkomstig artikel 93 van de Grondwet, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoort (1).

Artikel 16 moet dus worden geschrapt.

(1) Zie advies van de Raad van State L. 19.143/9 van 16 juni 1989, p. 26, waarin verwezen wordt naar A. GIRON (Le droit administratif de la Belgique, t. II, 1885, pp. 219-220), die zich steunt op het arrest van 21 oktober 1875 van het Hof van Cassatie, en C. LAMBOTTE (La procédure devant la députation permanente exerçant ses compétences juridictionnelles, 1987, p. 32) (Doc. C.R.W., 1988-89, nr. 104/1, van 22 juni 1989).

Artikel 17.

1. In het eerste lid schrijve men : "... de wijzigingen welke die gemeenten in hun begroting ...".

2. Om er geen twijfel over te laten bestaan dat in het tweede en het derde lid onder "begrotingswijzigingen" ook begrepen zijn "de besluiten van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen betreffende de uitgaven die door dwingende en onvoorziene omstandigheden werden vereist", verdient het aanbeveling de redactie van die twee leden te verduidelijken door ze met een uitdrukkelijke vermelding "en de besluiten bedoeld in het eerste lid" aan te vullen.

Artikel 19.

In de eerste volzin schrijve men, overeenkomstig de terminologie die in de nieuwe gemeentewet wordt gehanteerd (zie Titel VI), "rekeningen" (in plaats van "jaarrekeningen") en verbeter de artikelen 20 tot 22 in dezelfde zin.

In dezelfde volzin schrijve men "vaststellen" (in plaats van "treffen").

.../...

Artikel 24.

De bepalingen die verband houden met het statuut en de verantwoordelijkheid van de ontvangers behoren tot de begrotings-, de financiële en de boekhoudkundige voorschriften en dus tot de organieke regeling van de gemeenten, voor welke regeling de nationale overheid bevoegd is gebleven (zie onder meer de artikelen 136, tweede lid, en 239 van de nieuwe gemeentewet).

Het derde, het vierde en het vijfde lid van artikel 24 dienen derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

Artikel 27.

Luidens het eerste lid van dit artikel, zou het aan de Executieve toekomen om, op verzoek van de gemeenteraad, gemeentelijke inrichtingen en diensten, van industriële of commerciële aard, in bedrijf te stellen om te worden beheerd buiten de algemene diensten.

De regeling van het financieel beheer van gemeentebedrijven maakt echter deel uit van de organieke wetgeving op de gemeenten en behoort derhalve, voor zover het niet gaat om de uitoefening van een toezicht op de beslissingen welke de gemeenten ter zake nemen, tot de bevoegdheid van de nationale wetgever.

.../...

Met andere woorden, de beslissingen ter zake (oprichting, afschaffing, enz.) dienen, onverminderd de regelingen welke de nationale wetgever zou uitvaardigen, volledig aan de gemeenten te worden overgelaten.

Wel verenigbaar met de bevoegdheid van het Gewest zou evenwel het organiseren van een toezicht (bijvoorbeeld goedkeuring of machtiging) op de desbetreffende beslissingen zijn.

Artikel 27, eerste tot derde lid, dienen derhalve te worden omgewerkt tot een toezichtsregeling ofwel te worden geschrapt. Dezelfde opmerking geldt ook voor artikel 33.

Bovendien moeten, om de hiervoren aangegeven reden, de volgende bepalingen in ieder geval worden geschrapt : artikel 27, vierde lid; artikel 28, eerste volzin; artikel 30 en artikel 32, § 4.

Artikel 31.

Er moet worden opgemerkt dat deze bepaling geen termijn oplegt voor het versturen van de jaarrekeningen en de staten van ontvangsten en uitgaven van de gemeentebedrijven naar de toezichthoudende overheden, terwijl artikel 19 van het ontwerp daarentegen wel een termijn oplegt voor het versturen van de rekeningen van de gemeenten.

.../...

Artikel 32.

1. In paragraaf 1, eerste lid, moet worden bepaald binnen welke termijn het in dat voorschrift bedoelde beroep moet worden ingesteld.

2. Men schrijve overal in dit artikel "omwerken, omgewerkt, omwerking" in plaats van "herwerken, herwerkt, herwerking".

Artikel 35.

Daar van B.T.W. enkel sprake kan zijn met betrekking tot het bedrag vermeld in 3° van het eerste lid, schrijve men in die bepaling "10.000.000 frank (exclusief B.T.W.)" en schrappen men de tweede volzin van het tweede lid.

Artikel 36.

1. In paragraaf 1, eerste lid, zijn de woorden "haar bevoegdheid te buiten gaat" overbodig, daar een bevoegdheidsoverschrijding eveneens een schending van de wet is. Wanneer die woorden worden geschrapt, zou de ontworpen bepaling trouwens nauwer aansluiten bij de formulering van artikel 108, tweede lid, 6°, van de Grondwet.

.../...

Dezelfde opmerking geldt uiteraard ook voor artikel 37, tweede lid.

2. In paragraaf 2 schrappe men het woord "gemotiveerd", daar de motiveringsverplichting reeds besloten ligt in het voorschrift luidens hetwelk de gemeenteoverheid het geschorste besluit moet "rechtvaardigen".

3. Daar het er in paragraaf 3 niet alleen om gaat een termijn te bepalen maar ook het vernietigingsrecht van de Executieve te vestigen en te bepalen op welke gronden van dat vernietigingsrecht gebruik kan worden gemaakt, stelle men die bepaling beter als volgt :

"In geval van rechtvaardiging kan de Executieve het geschorste besluit waarbij de gemeenteoverheid de wet schendt of het algemeen belang schaadt vernietigen binnen een termijn van vijftig dagen, ingaande ...".

4. Het eerste en het tweede lid van paragraaf 3 dienen typografisch duidelijker van elkaar te worden gescheiden.

5. Er is geen reden waarom het bepaalde in artikel 37, tweede lid, niet tevens zou gelden voor de vernietiging bedoeld in artikel 36, § 3.

.../...

Duidelijkheidshalve kan worden voorgesteld het eerste lid van artikel 37 als paragraaf 4, en de bepaling van artikel 36, § 1, en artikel 37, tweede lid, als paragraaf 5 in artikel 36 in te voegen.

Uiteraard is dan een aanpassing vereist van de verwijzingen naar de artikelen 36 en 37 die in de artikelen 38, 39 en 40 voorkomen.

Artikel 38.

1. De gemachtigde heeft verklaard dat dit artikel enkel geldt voor besluiten "waarvan aan het provinciebestuur geen afschrift moet worden gezonden". Het verdient aanbeveling die precisering in de tekst op te nemen.

2. Het ware correcter en voldoende in fine van het eerste lid te schrijven : "de dag volgend op het versturen van de lijst bedoeld in artikel 34 waarin zij zijn vermeld".

3. In tegenstelling tot wat in de artikelen 39 en 40 het geval is, wordt in artikel 38 niet bepaald dat de toezichthoudende overheid haar beslissing binnen de vastgestelde termijn niet alleen moet hebben genomen maar ze ook moet hebben verstuurd.

Men verwerke die bijkomende voorwaarde in artikel 38 als volgt : "... zijn niet langer vatbaar voor

.../...

schorsing of vernietiging door de overheden bedoeld in de artikelen ..., indien die overheden hun beslissing niet hebben genomen en verstuurd binnen een termijn van ... dagen, ingaande ...".

Men passe de redactie van de artikelen 39 en 40 aan in dezelfde zin.

Artikel 41.

1. De indeling in paragrafen is overbodig.
2. Het voorschrift luidens hetwelk de invordering geschiedt door de rijksontvanger, is onbestaanbaar met de regel dat de Gewesten niet eenzijdig verplichtingen kunnen opleggen aan ambtenaren die onder het gezag van de nationale overheid ressorteren.

Artikelen 42 en 43.

1. Rekening houdend met de verdeling van bevoegdheden tussen de nationale overheid en de Gewesten wat de organieke wetgeving van de gemeenten betreft, komt het de Gewesten niet toe nationale bepalingen op te heffen die vreemd zijn aan de organisatie van het toezicht op de gemeenten.

Het is derhalve niet mogelijk bij decreet de bepalingen van de artikelen 5, eerste lid en eerste zinsdeel

.../...

van het tweede lid, 11, 12, 29, 30, 31, 38 en 39 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven niet meer van toepassing te verklaren (lees : op te heffen).

Anderzijds moet ook artikel 32 van het voornoemde besluit worden opgeheven.

2. Men voege de artikelen 42 en 43 samen tot één artikel, dat als volgt kan luiden :

"Art. ... Opgeheven worden :

- 1º het decreet van 7 juni 1989 houdende ..., gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1991;
- 2º de artikelen 6 en 7 van het decreet van 20 december 1989 tot oprichting van ...;
- 3º de artikelen 5, tweede lid, vanaf de woorden "en binnen een termijn van dertig dagen ...", 13, 31, 32 en 33 van het besluit van de Regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
	W. DEROOVER,	staatsraden,
	J. VERMEIRE,	
	F. DE KEMPENEER,	assessoren van de
	J. GIJSSELS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

J. NIMMEGEERS.